

ledes hertil, en Række Afgiftslove, som jeg skal have den Ære at forelægge, siger. Ved alle disse Love er det bestemt, at Indtægten skal gaa til det Formaal, jeg har nævnt. For Valutaydelsens Vedkommende kan Anvendelsen kun ske ved Lov, for Afgiftslovenes Vedkommende skal Udbyttet anvendes efter Finansministerens Skøn, antagelig efter Samraad med Finansudvalgene til ekstraordinær Afbetaling af Statsgælden. Endvidere vil Handelsministeren fremsætte et Forslag om Oprettelse af en Valuta-central, som skal have det Hovedformaal, at vi faar Rede paa vor Valuta, hvor den er, og hvorledes den anvendes, og endvidere at der ved Lovens enkelte Regler skabes Mulighed for at hindre Valutaens Anvendelse til usunde Foretagender, til Spekulation, til Kapitalflugt. Derimod er det ikke tilsigtet gennem denne Lov at indføre noget Formynderi overfor Næringsdriften her i Landet. For saa vidt som Valutaen skal gaa til Vareindførsel, vil denne gennem den Lov, jeg her taler om, ikke kunne hindres.

Til Komplekset hører endvidere en Lov, som ligeledes vil blive fremsat af Handelsministeren, om Forøgelse af Afgiften for fremmede Handelsrejsende, og Regeringen har ogsaa meddelt Guldtooldudvalget, at man er betænkt paa administrative Foranstaltninger, som kan stile hen imod det Maal at forbedre vor Betalingsbalance. Som en saadan administrativ Foranstaltning skal jeg nævne, at der bliver givet Indrejsetilladelse for det Antal Landarbejdere fra Udlandet, som er nødvendigt for at bringe vor Sukkerroedyrkning op til sin fulde Højde, saa man derved kan undgaa den ekstraordinært store Indførsel af fremmed Sukker, som vi havde i de nærmest foregaaende Aar og navnlig i det nærmest foregaaende Aar. Det vil ses, at de forskellige Lovforslag, der saaledes fremsættes, og den Kreditindskrænkingsplan, til hvilken Regeringen har medvirket, er Led af Bestræbelser, der alle stiler imod det samme Maal.

Hvad nu de enkelte Lovforslag angaar, skal jeg først omtale *Forslag til Lov om Valutaydelse til Staten*. Dette Lovforslags Hovedbestemmelse findes i Lovforslagets § 1 og lyder saaledes: „Skattepligtige Personer, der for Skatteaarene 1924—25, 1925—26 og 1926—27 eller for et eller to af disse Skatteaar er ansat til Indkomstskat til Staten efter Lov af 10. April 1922, skal for hvert af de paagældende Skatteaar udrede en Valutaydelse til Staten, der beregnes af den skattepligtige Del af

Indkomsten efter nedenstaaende Skala: Hvor den skattepligtige Del af Indkomsten er over 600 Kr., men ikke over 10 000 Kr. svares 3 pCt., 10 000 Kr., men ikke over 25 000 Kr. svares 3½ pCt., 25 000, men ikke over 50 000 Kr. svares 4 pCt., 50 000 Kr., men ikke over 75 000 Kr. svares 4½ pCt., 75 000 Kr. og derover svares 5 pCt. Dette Forslag adskiller sig fra det, der blev forelagt for Guldtooldudvalget, derved, at en Skatteindtægt paa 600 Kr. eller derunder er fritaget for at deltage i Valutaydelsen. Naar denne Ændring er foretaget, er det sket af forskellige Grunde. For det første for at tage Hensyn til de mindste af de Indtægter, der vilde være blevet ramt efter den tidligere Plan, og dernæst ogsaa for at simplificere Administrationen. Det Antal Personer, der efter det oprindelige Forslag skulde have svaret Valutaydelse, kunde anslaaes til ca. 935 000; men idet alle Skatteydere med en Skatteindtægt under 600 Kr. undtages, formindskes dette Antal med 275 000, saaledes at det Antal Personer, der kan antages at komme til at svare Valutaydelse, reduceres til 660 000. Man opnaar derved den Fordel, at alle, der overhovedet svarer Valutaydelse, naar de 3 Aar er omme, vil kunne faa udstedt en Obligation paa 50 Kr., og at de mange ganske smaa Beløb, der ellers vilde være fremkommet, og som ikke i en overskuelig Tid kunde vokse sig store nok til at faa en Obligation udstedt, stryges. Endvidere er der den Forskel, at medens Forslaget tidligere gik ud paa en ensartet Ydelse af 3 pCt. over hele Linien, er dette ertattet af den Gradering, jeg nys omtalte.

Med Hensyn til hele den tekniske Side af Opkrævningen og hvad dermed følger, er Regelen givet i Lovforslagets § 2 og gaar i alt væsentligt ud paa, at det er Indkomstskattelovens Regler, som her skal følges. Jeg skal i øvrigt ikke her komme ind paa de tekniske Enkeltheder, som findes i de følgende Paragraffer. I Lovforslagets § 5 fastsættes følgende:

„For Betalingen af den i § 1 nævnte Ydelse vil der være at udfærdige Kvittering i dobbelt Eksemplar. Primakvitteringen udleveres Yderen, medens Sekundakvitteringen ved Skattevæsenets Foranstaltning afgives til Statsgældskontoret, som i sine Bøger godskriver Yderen for Beløbet. Efter Udløbet af de tre Skatteaar, i hvilke Ydelsen erlægges, omsættes det samlede af Yderen indbetalte og ham godskrevne Beløb, som i det nævnte Tidsrum ikke forrentes, til en med 4½ pCt. p. a. forrentelig Statsgæld“